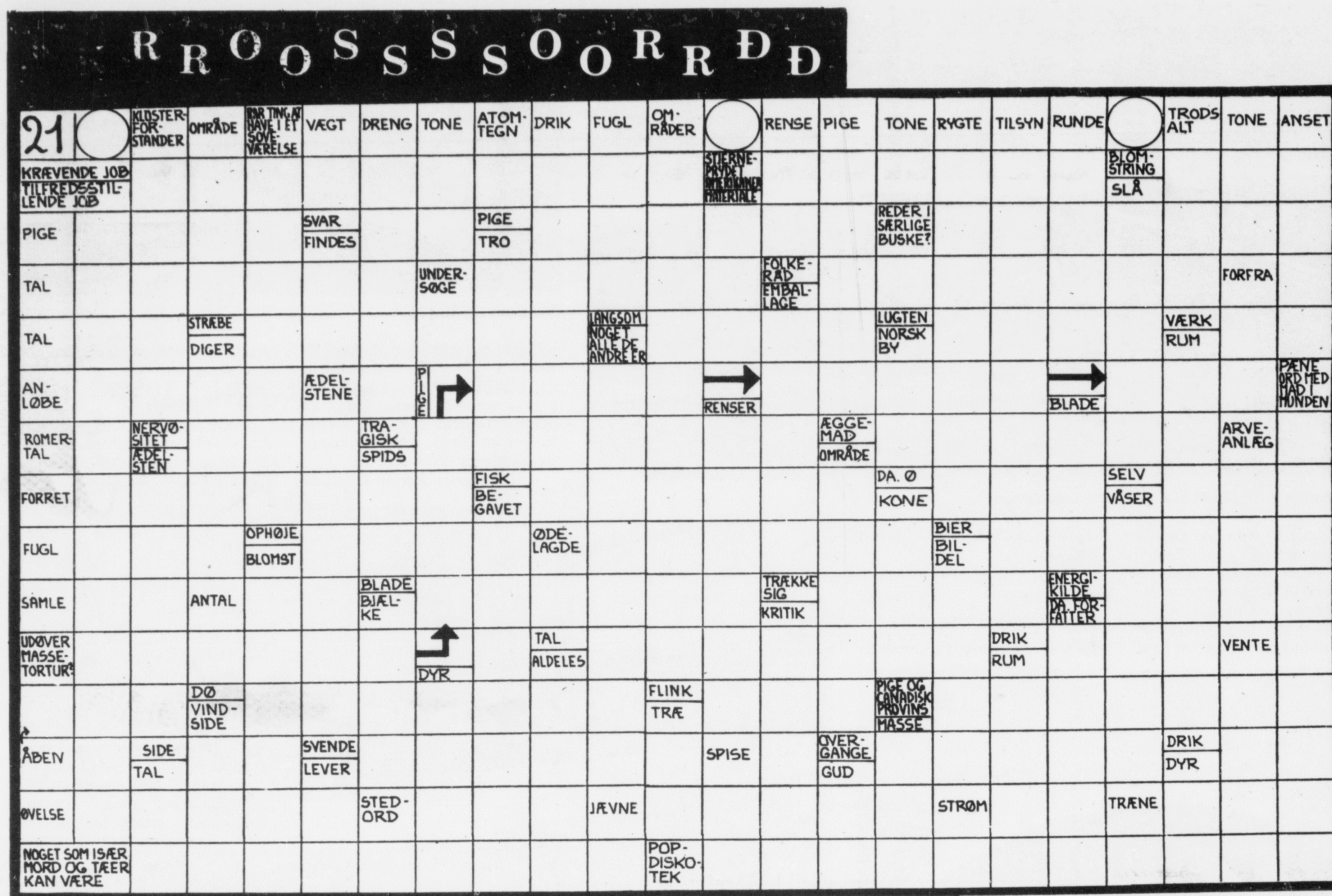

N. J. Jacobsen 60 ár

Týsdagin 17. juni fylti Niels Jacob Jacobsen, postekspeditorur í Klaksvík, 60 ár.

Niels Jakki er, eins og kona hansara Poulina, ættaður sunnan úr Vági. Tey eiga fyra gentur, Henriikka, búsitandi suður í Vági, Birtha og Lena, báðar búsitandi í Danmark og Ingun, sum gongur á skúla í Havn.

Eftir lokna skúlagongd fór Niels Jakki í starv á postavgreiðsluni suður í Vági. Í 1942 varð hann fluttur á postavgreiðsluna norðuri í Vági, har hann starvaðist sum ekspedientur og var næsti maður, til hann miðskeiðis í sektiárunum tók við sum postekspeditorur eftir Axel Petersen sála. Tilsamans hevur Niels Jakki sostatt starvast hjá postverkinum í eini 40—45 ár.

Niels Jakki er nógv avhildin av fólki, bæði av teimum, ið hava arbeitt saman við honum, og av teimum, sum koma á posthúsið í øringum. Hann er altíð hin lagalagi og spaklynti maðurin, ið uttan stórvægis hovásták ger sitt arbeiði til litar; hevur serstakliga góð evni til at umgangast fólk, og er hetta ein góður eiginleiki hjá manni í hansara starvi. Hann er práttingsamur, blidligur og skemtingarsamur. Útsjóndin og hitt unga sinnalagið bera ikki boð um, at árinu eru 60, men hetta sigur álmanakkin kortini.

Niels Jakki hevur eisini gjørt vart við seg uttan fyri posthúsdynar. Í mong ár var hann trúfastur hornspælari hjá Klaksvíkar Hornorkestri, ið eisini heiðraði hann við hornmusikki

føðingardagin. Seinastu árinu hevur Niels Jakki verið aktivur bridgespælari í Klaksvíkar Bridgefelag.

Um enn í seinna lagi skal tú Niels Jakki her fáa eina heilsu frá einum, sum í nokur ár hevur arbeitt saman við tær og í fleiri ár hevur starvast undir tinni leiðslu. Bæði sum arbeiðsfelagi og sum arbeiðsleiðari hevur tú verið hin sami og sýnt teir somu góðu eiginleikarnar. Hjartaliga til lukku og Harrans signing í komandi árum, sum vónandi verða mong og góð.

vi

Ungdómshús — Weihe — skattatryst

Eg siggi, at SOSIALURIN prioterar ungdomsvidurskiptini í Havn høgt, nokk sera klókt. Har verður serstakliga gjørt nógv burtur úr ungdomshúsi, sum um hetta var tað einasta sálgerandi. Fleiri ferðir á rað verður lesarin presenteraður fyri teim gomlu býráðshúsum við myndum o. s. fr. — og vit fáa akkurat at vita tað sama, hvussu synd tað er í hesum ungdomum, sum nú hevur fingið gratis hús — sjálvi býráðshúsin í Bringsnagotu.

Men gakk, enn er líka synd í Kára og øllum hinum, sum eftir blaðskrivningini sita líkasam gislar og fáa einki gjørt, ti at alt ikki verður latið teimum upp í hendurnar, sum teir peika á.

Einki kunnu hesi ungu gera sjálvi. Hin frammanundan hart trysti skattaborgarin skal betala gildið — tuga og tola.

Og so hevur blaðið eisini stóra reportasju um, hvussu synd tað er í okkara studentum í Kjøpin-havn, ti nú fáa teir ikki upp í posa og sekk sum higartil. Væl nokk hesir somum sum mana alt danskt niður og nirið. Nú eru teir óðir, ti danski skattaborgarin ikki blint betalar til allan ørskap, sum teir peika á.

Nei, nokk er nakað í tí sum Weihe prestur segði í avskeðs-prædiku síni í Havnar kirkju sunnudagin. Hann snakkaði um yvirsosialisering.

Men man tað ikki heldur vera, tað sum hann gloymdi, at samfelagið hevur givið teimum við samfelagsvirðinum í sínum hondum alt ov víðar ræsur, alt ov góðar lönir til tey fastlöntu og langa fritíð, sum hesir stættir ikki hava havt evni til at forvalta og seta pris uppá?

Stórar avskrivningar til virkis-eigarar, so teir hava kunnað boltra sær, sum teir hava vilja við stórum húsum, stórum bilum og longum suðurlandsferðum. Og ongan skatt til samfelagið. Og alt sum er komið undan, børnini sum vuku til og bara fingur at vita, at tað eru vit sum betið nakað, eru nalvin í samfelagnum. Endin var ungdomur sum bara krevur og sum litið og einki ger sjálvur uttan at lesa til okkurt — og krevja av hinum.

Nei, vit sum skulu slita fyri hvønn tíma og betala skatt av hvørjum oyra og tíma vit tjena, nú er tað tíð uppá, at vit rópa vakt í gever — tí nú er nokk. Lat ungdomin sjálfvan skapa sína ovurstóra fritíð, nokk við

stuðli, nokk við leiðbeining, men ikki bórnan á silvurfati sum nú. Lat hann fáa eitt sindur av ábyrgd, tað upp á tíðina.

Og lat allar stættir koma undir somu skattakor, sum hin timalönti, og tak ovurhonds-avskrivningarnar frá teimum við samfelagsamboðinum í sínum hondum. So stóð betur til. So høvdu vit ráð til vegir, skip og sunt vinnuliv. Øll eiga væl at skattast av tí sum tey brúka.

Nei, tað er ikki sosialiseringin, sum galið er við, men tað er galið við okkum, sum ikki duga at virða tað, sum okkara foreldur hava arbeitt framfóti.

Tað er nakað sum eitur at forvalta síni talentir, tað er hetta sum tað skortar uppá.

skattaborgari

